

har kun forsøgt at sætte et andet, men kendt Princip for Ulykkesforsikring i System. Grunden, hvorfor jeg gjorde det, det var, som jeg har ytret tidligere, den, at jeg fandt det foreløbige Resultat fra i Fjor noget uheldigt, og at jeg gerne vilde bidrage til, at en anden Maade at anlægge den hele Sag paa blev taget under Overvejelse ved Siden deraf. Da jeg altsaa ikke har næret store Forventninger, er det mig heller ikke saa stor en Suffelse at have hørt den højtæredede Minister udtale sig imod Gennemføreligheden af Tanken. Det er dog nok muligt, at Ministerens Udtalelse ikke skal opfattes aldeles absolut, men at Ministeren maaste kunde tænke sig, at der med visse mere eller mindre betydelige Forandringer dog maaste kunde findes en brugbar Kerne i Lovforslaget, og det var noget, som jeg for saa vidt vilde finde at være et ret betydeligt Resultat. Jeg kommer jo med Forslaget alene, men det vil jo ikke sige, at det er ganske uden Tilslutning. Jeg har udarbejdet Forslaget uden Konference med nogen, og det er for saa vidt mit eget private Arbejde, men den Grundtanke, som ligger deri, har jo store Samfundsklasser i Landet gentagne Gange udtalt sig for baade tidligere og i Nar; det gælder særlig Vandets Haandværkere og industridrivende, som paa Fællesmødet i Sommer paa ny have udtalt, hvad de tidligere have gjort, at de meget ønskede Gennemførelsen af en Ulykkesforsikring, men at de maatte protestere mod, at den blev gennemført paa en saadan Maade, at der derigennem stabtes en ensidig Pligt for enkelte Jags Arbejdsgivere i Landet, medens de derimod gerne vilde gaa med til en Ulykkesforsikring, som alle fik saa vidt muligt lige Udgang til, og at de i det hele taget ansaa en saadan Ulykkesforsikring, hvori hele Samfundet deltog, og som bestoedes af Samfundet til bedste for hele Samfundet, for den heldigste. Det er Grundtanken, som jeg gerne vilde have frem; mit Forslag bestaar af denne Grundtanke som Stamme og saa af forskellige Bestemmelser, som ere knyttede dertil. Disse Bestemmelser ere for en stor Del fremkomne paa en saadan Maade, at de ikke fra min Side ere Udtryk for en absolut urokkelig Overbevisning om, at den og den Enkeltighed netop burde indrettes, som jeg har foreslaaet, og ikke anderledes; men jeg nævnedes, da jeg forelagde Forslaget, at jeg ikke var Medlem af Udvalget i Fjor og heller ikke ventede at blive det i Nar, og det er en Grund til, at jeg paa forskellige Punkter har udtyret mit Forslag med Enkeltheder, som jeg har fremsat, fordi jeg paa denne Maade ønskede at faa dem

stillede frem som Forslag, idet jeg ikke mente, jeg fik Lejlighed til at stille dem under Sagens Behandling. Jeg ønskede derfor at faa udtrykt disse Tanker i Forslaget, for at man kunde vælge eller forkaste dem ved nærmere Overvejelse. Derfor vil jeg heller ikke, naar jeg nu tillader mig at besvare forskellige Bemærkninger, lægge megen Vægt paa de kritiske Bemærkninger, der ere fremkomne om visse Enkeltheder i Forslaget, f. Eks. for at nævne en forholdsvis lille Ting, det æredede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds' Bemærkninger med Hensyn til Sogneraadsmedlemmerne. Naar jeg har foreslaaet i en eller anden Paragraf af Lovforslaget, at der hos alle Sogneraadsmedlemmer skulde udleveres Forsikringsbøger eller Forsikringsmærker, har det været under Bestræbelsen for at finde saa mange Steder som muligt i Kommunerne, hvor der kunde gives Almenheden Udgang til disse Bøger og Mærker, men det er meget muligt, at det æredede Medlem, som jo kender disse Forhold langt bedre end jeg, kan have Ret i, at det er en for stor Pligt at paalægge Sogneraadsmedlemmerne. Jeg skal kun sige derom, at det jo er en af de Ting som let kan rettes paa en eller anden Maade.

Hovedsagen i hele Forslaget er altsaa den, at man paalægger hele den Del af Befolkningen, som har den Pligt at forsørge sig selv, en Pligt til at holde sig forsikret og lader Staten garantere, at der ud af denne Pligt kommer en effektiv Ret. Denne Pligt, som saaledes paalægges enhver til at hde en Forsikringspræmie, kaldte det æredede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) en Kopstat; og den højtæredede Minister gentog dette Udtryk. Men ved at bruge dette Ord, har man sat en Etiket paa den nævnte Bestemmelse, som jeg ikke tror er rigtig, og som maaste kunde støde adskillige. Det har ikke været min Tanke at skabe nogen Kopstat; min oprindelige Tanke var egentlig den at indrette en passende trinvis Stigning af Bidraget, saaledes at der faldt et mindre Bidrag eller maaste slet inlet paa de mest ubemidlede, og et større Bidrag paa de mere bemidlede. Naar jeg dog ikke er gaaet til at foreslaa noget saadant, men har foretrukket at fastsætte et ens Bidrag for alle, nemlig 6 Dre ugentlig — oprindeligt havde jeg tænkt mig, at det kun skulde være 5 Dre om Ugen — er det, fordi jeg kom til det Resultat, at Forsikringen kun vilde koste saa lille et Beløb, og jeg fandt da, at det vilde ikke være Umagen værd at gøre Beløbet til Genstand for en trinvis Stigning, som jo altid vilde være forbundet med praktiske Vanskeligheder. Jeg foreslog derfor en